

hvem Indfødsret meddeles, behjælpelig med at erholde Løsningsattester fra vedkommende fremmede Regjeringer. Jeg skal dertil bemærke, at der for hver Expedition til en Person, der efter Loven har faaet Afgang til Indfødsret mod at blive løst fra sit undersaatlige Forhold til vedkommende fremmede Stat, sker en Meddelelse om, at han ved at henvende sig til Udenrigsministeriet vil kunne faae dets virksomme Hjælp til at faae denne Sag ordnet. Jeg veed i Virkeligheden ikke, hvad der skal gjøres mere. Det forekommer mig netop heller ikke, at denne Sag har en saa overveiende Interesse for den danske Stat, om enkelte Udlændige erholde Indfødsret eller ei, at man derfor skulde paatage sig aldeles ekstraordinære Anstrengelser for at hjælpe dem til denne. Jeg ser ikke, at der med Billighed kan forlanges Mere, end at den enkelte Person faar en speciel Meddelelse om, at han ved at henvende sig til Udenrigsministeriet vil faae den Hjælp, som det kan yde ham for at faae ordnet sit Forhold til den Stat, hvor han tidligere har hørt hjemme. — Udvalget har dernæst omtalt et af tidligere Udvalg fremsat Omstø, at vor Indfødsretslovgivning bliver undergivet et Gjennemsyn. Jeg tror, at Udvalgets Mening snarere tør antages at gaa ud paa en Bestemmelse af det undersaatlige Forholds Stiftelse, Virkningen af det og Maaden, hvorpaa det ophæves; thi det er et Omraade, hvorpaa vi i højere Grad end paa det andet mangle Bestemmelser. Men den hele Materie, saavel om Indfødsrets Erhvervelse og Følgerne deraf som om det undersaatlige Forhold, er en saa vanskelig og vidtløftig Materie, at man kun gjennem meget nøiagtige Undersøgelser og Forhandlinger mellem flere Ministerier vil kunne komme til et Resultat. En saadan Forhandling og Undersøgelse er hidtil ikke sket. Der maa imellem de mange Omner, der frembyde sig for Lovgivningsvirksomheden, gjøres et Valg, og jeg har ikke anset dette for at være af en saa paatrængende Betydning, at jeg har villet lade foretage saa vidtløftige Undersøgelser som dem, der maatte gaa forud for Fremsettelsen af et Lovforslag som dette. — Med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag skal jeg bemærke, at i Reglen maa jeg anse det for overordentlig uheldigt, at man under Behandlingen af den Slags Sager stiller Endringsforslag i Retning af at gjøre Forslag om ny Personers Optagelse paa Lovforslaget. For at Lovforslaget for de enkelte derpaa opførte Personers Vedkommende kan blive begrundet paa en fyldestgjørende Maade, paa den Maade, som i Almindelighed forlanges af dem, er det en Nødvendighed, at man i rette Tid faar Ansørgernes Begjeringer, og Sagen er da ordnet saaledes, at man i Almindelighed forlanger, at Begjeringerne skulle være indkomne inden en bestemt Dato, hvis de Paagjældende ville vente at blive optagne paa

det Lovforslag, der fremsættes for Rigsdagen i den følgende Session. Det maa jeg altsaa bestemt fastholde, at det er en Regel, der i Almindelighed maa anses som ubrødelig, at de, der ville have Indfødsret, maa indgive deres Begjering til en saadan Tid, at Administrationen har god Leilighed til at tilveiebringe de Oplysninger, som skulle danne Grundlaget for Lovgivningsmagts Behandling af Sagen. I nærværende Tilfælde, da der synes at være begrundet Sympathi for den paagjældende Person, skal jeg ganske henstille til det ærede Hing, om det vil vedtage Endringsforslaget eller ikke. Kun har jeg fundet det fornuddent bestemt at erklære, at det maa betragtes som Noget, der sker aldeles undtagelsesvis.

Berg: Jeg skal ikke komme ind paa selve Forhandlingerne mellem den ærede Ordfører og den ærede Minister. Jeg skal kun sige, at der ikke er anket over den Ordning, Ministeriet har truffet med Hensyn til Indgivelsen af Ansørgningerne om Indfødsretsmeddelelse o. desl. Jeg tror, at Folk mere og mere komme til Erkendelse af, hvor fordelagtig det er, at de have en bestemt Tid — jeg tror, det er om Sommeren indtil Juli Maaned eller saa — inden hvilken de skulle have deres Oplysninger tilveiebragte, dersom de ville tages med i Betragtning paa det Lovforslag angaaende Indfødsret, som bliver fremsat i den følgende Session. Det tror jeg er rigtigt. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Udenrigsministeriets Medhjælp, skal jeg kun sige, at det vilde vistnok være ønskeligt, om Udenrigsministeriet kunde udstrække sin Medhjælp ogsaa dertil, at det ikke forlangte de Paagjældendes Andragender affattede i de paagjældende Landes Sprog; der kunde jo gives Folk, som have levet saa længe her i Landet, at de aldeles have glemt, hvorledes de skulle skrive deres Moderemaal, og som navnlig, naar de ere fra de sydlige Lande, kunne have Vanskelighed ved at faae det affattet paa Landets Sprog. Kunde Udenrigsministeriet i denne Henseende komme noget tilhjælp, vilde det vistnok være en Lettelse for de paagjældende Løgmænd. Derom skal jeg imidlertid ikke udtale mig nærmere. — Det, jeg har forlangt Ordet for, er for at anbefale den Sag, der omhandles i det foreliggende Endringsforslag. Det forekommer mig, at, naar Ritmester v. Düring retter den beskædne Anmodning til Lovgivningsmagten at faae Indfødsret for sin 4-aarige Datter, der er adopteret af hans Svoger, saa bør vi enstemmig imødekomme denne Anmodning. Det er oplyst i Betænkningen — men selv om det ikke var oplyst, vidste vi det jo — at vedkommende Mand forblev Sønden for Grændsen efter patriotiske Slesvigeres Anmodning. Hans øvrige Børn have beholdt dansk Indfødsret, men paa Grund af denne Forbliven Syd for Grændsen af Hensyn til hans Meningsfæller der